

dermatologen tegen psoriasis aanbevelen het chrysophaanzuur (dit zuur appliqueert men bijv. in den vorm van een zalf die 20 pCt. extractum Rhei spirituosum bevat); omdat dit de huid sterk kleurt zocht men voor het aangezicht, de handen enz. naar een chemisch daarmede verwant lichaam: door **JARISCH** werd het pyrogalluszuur aanbevolen.

Op de dermatologische kliniek te Breslau, onder leiding van Prof. o. **SIMON**, werden er proeven mede genomen. Een man, lijdende aan *zeer* uitgebreide psoriasis, werd op de aangedane huidgedeelten met pyrogalluszuur-zalf ingesmeerd. Hij ging na korten tijd te gronde met de verschijnselen van haemoglobinurie.

Door **NEISSER** nu werden, met behulp van den patholoog-anatoom **PONFICK**, zeer bekend door zijne onderzoekingen over transfusio sanguinis enz., proeven genomen ter opheldering van de schadelijke werking van het pyrogalluszuur. Het bleek dat pyrogalluszuur krachtig ontledend op het bloed inwerkt, voornamelijk op de gekleurde bloedcellen. Of deze bloeddissolutie, met haemoglobinurie onder hare gevolgen, de directe oorzaak van den dood is, dan of er nog daarenboven eene onmiddellijke werking van het pyrogalluszuur bestaat op voor het leven onmisbare deelen, kon niet beslist worden.

Voor psoriasis over een klein gedeelte van het lichaam, het gelaat, den hals, de handen, is volgens **NEISSER** het gebruik van pyrogalluszuur gepermitteerd: er is te weinig van het medicament noodig, dan dat het schadelijk zou kunnen werken op het geheele organisme. Er kan gebruik gemaakt worden van een zalf die 10 pCt. pyrogalluszuur bevat. **T.**

OVER DE WERKING VAN HET PELLETIERINE ALS TAENIFUGUM wordt door Dr. **BERENGER FERAUD** in het *Bulletin Thérapeutique* van 30 October en 15 November, nog het volgende berigt. De toezending van eene voldoende hoeveelheid van het middel, door **TANRET** bereid, stelde **BERENGER**, Geneesheer bij het hospitaal van Saint Mandrier, waar talrijke militairen en matrozen, uit de koloniën terugkeerende, de taenia met zich brengen, in staat de werking daarvan in 138 proefnemingen te beoordeelen. Reeds in eene vroegere Verhandeling over dit onderwerp deelde **BERENGER** mede, dat de zoogenaamde tannas pelletiérini of liever eene oplossing van 40—50 centigr. sulfas pelletiérini, met eene oplossing van 30—40 centigr. tannine vermengd, eene krachtigere werking dan de sulfas pelletiérini alleen uitoefende. Verdere waarnemingen wijzigden in dit opzigt zijne meening niet en leerden, dat bij eene nog ruimere toevoeging der tannine, zoodat het mengsel 50 centigr. sulfas pelletiérini op 1.60 gram tannine bevat, of, met andere woorden, zoo men de twee lichamen in die verhoudingen vereenigt, dat daardoor een waar tannaat van pelletiérine ontstaat, op die wijze, zoo als hij zich uitdrukt, „une solution ne pas trop repugnante au gout et d'une puissance taenifuge très considérable” verkregen wordt. Kortens tijd na zijne eerste nasporingen slaagde **TANRET** er in om uit den granaatbast niet één uitsluitend alcaloïd, maar vier afzonderlijke alcaloïden af te zonderen. Van twee dezer alcaloïden, korthedshalve pelletiérine *a* en *b* genaamd, worden de sulfaten niet door de bic. sodae ontleed. Beide zijn vloeibaar en vlugtig, terwijl *a* geene werking op het gepolariseerde licht uitoefent, *b* het

daarentegen naar links wendt. Van de twee andere alcaloïden, pelletiérine *c* en *d* genaamd, wier sulfaten door de bic. sodae ontleed worden, is *c* vlugtig, crystalliseerbaar en zonder werking op het gepolariseerde licht, terwijl *d* vloeibaar en vlugtig, het naar regts wendt. In verband met de vraag aan welke dezer verbindingen de taenia afdrijvende eigenschappen in meerderen of minderen graad of in het geheel niet eigen waren, besloot BERENGER ieder afzonderlijk aan de waarneming te toetsen. Het pelletiérine *a* als sulfaat dan eens in de hoeveelheid van 50, 40, 30 of 20 centigr. met 40, 30 of 20 centigr. tannine in solutie vermengd, dan eens in de verhouding van 50 centigr. met 1.60 gram tannine, aan 22 personen toegediend, leverde 17 positieve resultaten (succès incontestables) op. Het pelletiérine *b* 14malen gebruikt slaagde in 5 gevallen, als zuiver sulfaat toegediend, slechts eenmaal, terwijl het resultaat in 9 gevallen, waar het in de hoeveelheid van 50 centigr. met 40 centigr. of 1.60 gram tannine vermengd, toegediend werd, volkomen was. De verbinding der beide pelletiérines *a* en *b*, in dezelfde verhoudingen met de tannine vermengd, leverde op 30 gevallen in 24 een volkomen succes op. De toediening der pelletiérines *c* en *d*, met of zonder tannine vermengd, bleef in ieder geval geheel werkeloos, zoodat aan die verbindingen geene taeniadrijvende werking mag toegekend werden. Uit het resultaat der loco citato, in het wijdloopige medegedeelde proefnemingen komt BERENGER tot de volgende conclusiën: dat het sulfaat alleen een zeer gebrekkig taenifugum daarstelt, dat het sulfaat in de verhouding van 50 centigr. pelletiérine met 1.60 gram tannine, daarentegen een voortreffelijk en werkdadig middel oplevert en dat het in de verhouding van 30 centigr. op 1.20 gram tannine, eene verhouding, waarbij de resultaten ook bij volwassenen niet onbevredigend waren, slechts eene zoo geringe intoxicatie daarstelt, dat het zonder nadeel aan kinderen boven de 10 jaren zoude kunnen toegediend worden. In het tweede gedeelte zijner Verhandeling, waarin BERENGER FERAUD in wijdloopige beschouwingen over de wijze der toediening enz. van de pelletiérine treedt, komt hij tot de algemeene conclusie, dat het pelletiérine in de hoeveelheid van 40—50 gram van het sulfaat *a*, *b* of *a* en *b*, vermengd met 1.30 of 1.60 gram tannine, gelijktijdig met eene infusio sennae van 10 gram fol. sennae op 100 gram infusie, op eenmaal genomen, bij een persoon die den vorigen dag slechts melk als uitsluitend voedsel gebruikt en in de laatste 14—30 dagen geene pogingen tot afdrijving der taenia gedaan heeft, het "succès la règle très générale et l'insuccès la minime exception" zal worden.

Dr. J. HANLO.

B E R I G T E N.

BUITENLAND.

LONDEN. — Het rapport der Engelsche Commissioners, Dr. COLVILL en PAYNE, over de pest in Astrakhan, heeft voor weinige dagen het licht gezien en heeft, zoo als *the Lancet* van 27 September verklaart, weinig nieuws opgeleverd. Zij verlieten Engeland eerst op 11 Maart, terwijl het bekend was dat de laatste pestgevallen op den regter Wolgaoever reeds van 12 Januarij en op den linker, reeds van 14 Februarij